

A todos los colectivos y compañeros que participan en la campaña por la prohibición de los despidos

**Acudamos a la Moncloa el
19 de junio
Reunámonos en Madrid el
20 de junio**

La campaña para que Zapatero prohíba los despidos ha encontrado una excelente acogida entre los trabajadores y apoyos importantes en el seno de las organizaciones obreras. Hay que ir más lejos, pues con más de cuatro millones de parados, la destrucción de puestos de trabajo continúa sin cesar y cada vez son más los parados que no cobran prestación.

Los compañeros de Cataluña agrupados en el Movimiento por el Socialismo proponen "a todos los comités u compañeros que comparten con nosotros la campaña 'prohibición de los despidos' reunimos el 20 de junio en un encuentro estatal, para intercambiar experiencias, extender este combate y emprender acciones comunes".

Evocan el primer llamamiento "por un plan de emergencia" en octubre de 2008 y el encuentro estatal del 24 de enero en Getafe que lanzó la campaña por la prohibición de los despidos. Dicen:

"necesitamos parar la oleada de despidos [...] no es una utopía, es una necesidad de supervivencia, se trata de ellos o nosotros. ¿Con qué ley se puede permitir más de 4 millones de parados, desahucios? ¿Con qué ley se puede permitir entregar millones a los causantes de la actual situación sin control alguno? Y si es ilegal prohibir los despidos, esa ley debe cambiar, y corresponde al Gobierno legislar a favor nuestro. [...]"

Y si no es legal prohibir los despidos porque estamos sometidos a las normas constitucionales, ¡que las cambie! Si no es legal porque debemos someternos a las directrices de la Unión Europea, ¡que rompa con ella! Es necesario acabar con esa dictadura, nadie ni nada puede impedir legislar a favor de los trabajadores.

Una delegación hemos participado en el mitin por la prohibición de los despidos celebrado el pasado 16 de mayo en París. Militantes de distintos países han intervenido en la misma línea." Reunidos en el comité de campaña de Madrid compañeros de diversos sectores apoyamos la propuesta de los compañeros de Barcelona. Es necesario aunar nuestros esfuerzos para conseguir la unidad con nuestras organizaciones a fin de lograr que el Gobierno prohíba los despidos. El congreso de la UGT de Madrid ha amenazado con una huelga general regional, y nosotros decimos: ¿no es indispensable que CCOO, UGT y todas las organizaciones de los trabajadores exijan ya a Zapatero la prohibición de los despidos?

Entendemos que no se puede esperar nada de un "pacto social por el empleo" con los que organizan los despidos masivos en todo el mundo (como se plantea en la asamblea de la OIT de este año), ni de un pacto de Estado con la CEOE. No hay nada que pactar con los que nos despiden, con los que se niegan a aplicar los convenios y pactos anteriormente firmados. De participar en pactos así, en un lado de la mesa se ponen nuestros puestos de trabajo y nuestras condiciones de trabajo, ¿y en el otro? Lo que busca el capi-

tal es bien claro: contrarreforma laboral, contrarreforma de las pensiones, recortes de impuestos al capital y de cotizaciones sociales, privatización de los servicios de empleo, como exige la Comisión Europea. Los trabajadores y nuestras organizaciones no hemos de paralizarnos en esas trampas. Busquemos la unidad para lograr la prohibición de los despidos, la protección de desempleo para todos los parados, la nacionalización de la banca para crear empleo y para desarrollar los servicios públicos.

Hemos decidido pedir a la Presidencia del Gobierno que reciba a una delegación de la campaña por la prohibición de los despidos el 19 de junio. Reunamos todas las firmas para entregarlas ese día.

Y convocamos en Madrid el sábado 20 de junio a las 11 de la mañana asamblea estatal de comités por la prohibición de los despidos, en local que os comunicaremos a la mayor brevedad.

Comité de Madrid "Por la prohibición de los despidos"
Calle Desengaño 12 (1º 3A). 28004 - Madrid. Tel.: 91 522 23 56.

Correo electrónico: llamamientoemergencia@gmail.com

Qui som?

El passat 18 d'abril de 2009 militants de diverses tendències polítiques i sindicals vam acordar constituir el Moviment pel socialisme i en relació a la necessitat de un revista al serveis dels treballadors i del pobles vam decidir

"Fem nostra la revista Informació Obrera, tribuna lliure de la lluita de classes, periòdic que agrupa militants partidaris de l'Acord Internacional de Treballadors, comproment-nos a participar en la seva elaboració i distribució així com a l'elaboració d'un suplement d'abast català."

Redacció a Catalunya

Cap de redacció:

Carlos Rivera

Corresponsals:

Albert Amoros,

José Francisco Domínguez,

Victor Guisado

C/ Casanova, 55-57, 2on4º. 08011
Barcelona

E-mail: MxScatalunya@gmail.

Telèfons: 663 095 680 i 93 454 27 36

Página Web: www.mpsocialisme.com

Vaga general?

Davant la crisi econòmica sense precedents en la qual estem immersos, el poder polític i econòmic no estan responnent de forma acord a les veritables causes de la mateixa.

Estem assistint a una crisi de l'implacable sistema capitalista i de les polítiques neoliberals dels últims governs, mentre la patronal, representada per la CEOE, proposa abaratir l'acomiadament i retallar salaris i pensions.

El capital oblida que la pèrdua de llocs de treball no és la causa d'aquesta crisi, sinó la seva conseqüència. La veritable causa cal buscar-la en la infame especulació urbanística alimentada per la política econòmica de l'anterior i actual govern. Quan la bombolla immobiliària ha esclatat, tots els sectors econòmics s'han vist afectats, incloent la pròpia Administració pública que veu com el seu dèficit augmenta de forma preocupant.

La injecció de diners públics a la Banca i multinacionals no ajuda a reflotar les prestacions socials, tan necessàries en un país amb 4 milions de desocupats. És, per tant, necessària una mobilització massiva de tots els treballadors en forma de Vaga General, encapçalada pels principals sindicats del país i forces d'esquerra, per a exigir solucions a l'altura de les circumstàncies: nacionalització sota control social de la Banca i sectors estratègics, defensa dels serveis públics de l'Estat del Benestar i una prestació social per atur més sòlida i perllongada.

Tot això sense oblidar que a Espanya hi ha 1 milió de persones que no perceben cap tipus d'ajuda o protecció social. Un atur generalitzat, amb les conseqüències econòmiques que això comporta, sembla ja l'única manera de provocar la reacció del govern i aconseguir que les mesures econòmiques vagin destinades a la protecció de la classe obrera, sector més castigat i per fi, el més important quan motor de tota l'economia.||

Escrit per Maddie

sitat de supervivència, que es tracta d'ells o nosaltres, que en base que llei es pot permetre més de 4 milions de desocupats, desnonaments, que en base que llei es pot permetre lliurar milions als causants de l'actual situació sense control algun? i que si és il·legal prohibir els acomiadaments, aquesta llei ha de canviar, i que li correspon al govern legislar favor nostre.

Per això junts amb vosaltres ens dirigim al President del Govern i Secretari General del PSOE exigint-li que en nom de la democràcia i dels interessos que diu representar prohibeixi els acomiadaments, que prengui totes les intervingudes necessàries per a evitar aquesta sagnia. I si no és legal prohibir els acomiadaments per que estem sotmesos a les normes Constitucionals, Que les canviï! Que si no és legal, per què hem de sotmetre'ns a les directrius de la Unió Europea?, Que trenqui amb ella! perquè és necessari acabar amb aquesta dictadura, ningú ni gens pot impedir legislar a favor dels treballadors.

Una delegació hem participat en el míting per la prohibició dels acomiadaments celebrat el passat 16 de maig en París. Militants de diferents països han intervingut en la mateixa línia. Per això ens dirigim a tots els comitès i companys que lluiten per la prohibició dels acomiadaments, a totes les seccions sindicals, centres de treball que s'han pronunciat per la unitat contra per la prohibició dels acomiadaments a organitzar una conferència-míting el pròxim 20 de juny. Quant al lloc ho deixem en la vostra consideració.||

Crida del MxS de Catalunya a una Conferència Estatal contra els acomiadaments

El MxS reunida la seva taula de coordinació ampliada el passat dia 18 de maig ha acordat dirigir-se a la resta de companys de l'Estat, que des d'octubre hem compartit la lluita i el combat enfront de l'agressió que sofrim els treballadors a conseqüència de la crisi oberta del capital, generada pels especuladors i banquers.

Junts iniciem la campanya dels "136 militants obrers alerten, per un pla d'emergència" i junts vam donar un salt qualitatiu i organitzatiu en la conferència celebrada a Getafe el 24 de gener.

En Catalunya, hem tractat de seguir com, en altres punts d'estat, avançant, organitzant-nos i decidim el passat 18 d'abril, constituir el Moviment pel socialisme, conscients que era necessari donar un salt endavant.

Com declara la crida constitutiva en el qual i entre altres acords ratifiquem el següent:

"A tots els comitès o companys que comparteixen amb nosaltres la campanya -prohibició dels Acomiadaments- us proposem reunir-nos en una trobada Estatal, per a intercanviar experiències, estendre aquest combat i emprendre accions comunes"

Durant aquests mesos, hem realitzat diverses experiències i vam considerar que és hora de posar-les en comuna per a seguir avançant, perquè si alguna cosa s'ha demostrat és que teníem raó, tenim raó i necessitem parar l'onada d'acomiadaments.

Molts afirmen que és una utopia, uns altres que és il·legal, nosaltres els diem, que no és una utopia, que és una neces-

Secció: Jardineria

Fa diverses setmanes, anem escoltant des de diferents òrgans institucionals o de comunicació la paraula, "brots verds".

La nova Vicepresidenta segona i Ministra d'Economia Elena Salgado va usar aquest terme per indicar una millora en la nostra economia, curiosament usat uns dies abans pel president de la Reserva Federal nord-americana, Ben Bernanke. Veiem que no només la nova ministra no entén de jardineria, sinó que haurà caldrà demandada per plagi o de manca d'idees per sortir d'aquesta crisi. Es troba més pendent en veure que fan els altres països o governs, que no només fem servir les mateixes iniciatives sinó els mateixos arguments.

Caldrà demanar a un professional, un jardiner, les solucions que fa servir per a un creixement satisfactori del seu jardí.

Cal saber que no tots els brots encara que siguin verds, són esqueixos que necessita ser tallats perquè el creixement sigui adequat. I perquè aquest brot vagi creixent en la seva adequada forma i sigui una gran planta, necessita unes cures i uns tractaments adequats. Si ho duem a termes que se li ha aplicat aquestes dues paraules, veiem que hi ha un augment gradual de l'atur, amb la possible arribada a 4,5 milions de desocupats, augment de la morositat, la re-activació del sector immobiliari és pràcticament nul, els mercats financers segueixen amb la seva desconfiança, fons d'inversió local insatisfactoria, donar diners als banquers o "sanejar" la banca, la caiguda del PIB en tots els estats i donant números vermells, amb l'únic resultat, buidar les arques estatals, etc, etc ... No només aconseguirem amb aquestes mesures un gran jardí esplendorós i verd, sinó que veurem una desertització gradual i una situació difícil de remuntar. El creixement d'aquests brots necessiten unes mesures correctes, prohibició dels acomiadaments, no als ERO's, interès 0% en els préstecs, exigir la devolució dels diners atorgats als banca, nacionalització d'empreses, sanitat pública, etc .....

Des d'aquí, li demano a la ministra Salgado, que defineixi millor el terme "brots verds" o no ho faci servir, doncs de confondre un bonic jardí amb una zona plena de floridura. ||

Escrit per Antonio Quintero

Veus alguna cosa que no t'agradi o que no et convenç?
aquest periòdic a estat creat per a tu, si tens un suggeriment, opinió, o simplement vols col·laborar, escriure un article, etc, fes-nos saber.
Escriu a :
IO@mpsialisme.com
o visita i inscriure't a la web
http://www.mpsialisme.com

Entrevista a

Carlos Rivera
T treballador de la Construcció

IO.- Perquè estàs al MxS?

El per què estic en MxS? Ufff ... la pregunta tindria una resposta per la meua trajectòria laboral i en els meves experiències (encara poques) i en la meua professió, la construcció, concretament en la pintura. A la construcció veies coses que no concorden amb la idea d'un treball "perfecte", les condicions laborals era gairebé fregant el precari. Que condicions? Explotació de l'empresari cap als treballadors, abusant del treballador i amenaçat amb un acomiadament; dia que no es treballava o s'estava de baixa per malaltia, aquest dia no es cobrava; vacances sense cobrar; en alguns casos, fer treballar en llocs perillosos o amb perill sense cap tipus de seguretat, desplaçaments a compte del treballador, estalviant despeses i benefici per a l'empresari. He vist companys ja majors gairebé en l'edat de jubilació, que per malaltia, el tribunal mèdic, van ser rebutjats, arrossegar per les obres o pujant per les bastides, aguantant com podien, doncs tampoc arribaven als anys de cotització mínima per a la seva jubilació. Molts etcèteres és podria afegir més i fer una gran llista. Eren situacions "irracionals" però reals, esclaus sense cadenes, lligats a una corretja imaginària i acceptant el que ens oferia per la por al fracàs laboral o en les condicions laborals a l'exterior.

Em preguntava ... Com que no fem alguna cosa? Fins on podem arribar? Necessitàvem el canvi i actuem, em vaig endinsar en el món sindical, a través del comitè d'empresa. Es van produir molts canvis, favorables naturalment, vaig notar que és feien coses, que és podia treballar per aconseguir millorar. Que la unió dels treballadors, els meus companys, feien molta més força davant les amenaces i maniobres que exercia l'empresari per al seu benefici.

Però, en un ERO, lamentable situació i poc aconsellable, vaig veure que les lleis no són gens favorables als treballadors i els empresaris tenen un marge molt ampli per coaccionar i manipular els seus treballadors per acceptar el que ells volen. Al meu entendre, es necessita un canvi d'aquestes lleis, desprotegit al treballador, aquests, no tenen maniobra i està totalment a mercè de l'empresari.

Per que no vull tornar a veure els abusos dels empresaris cap als treballadors/companys. Per que no vull veure com els companys, treballadors, per seguir treballant sota l'amenaça d'ACOMIADAMENT i dur endavant als seves famílies, treballin en condicions precaris o sous per sota del conveni. Per que no vull veure com amb l'excusa de la "crisi" uns empresaris amb la sola ambició de guanyar diners i "netejar" treballadors, ho solucionin amb ACOMIADAMENTS, quan això no està justificat.

Per que no vull veure com tot l'aconseguit i lluitat fins ara s'arruïni. Per tot això, formo part del Moviment pel socialisme.

No als acomiadaments, no a l'amenaça dels empresaris que la seva única finalitat és la de guanyar diners a consta dels febles, els treballadors.||

Corresponsal

Intervenció de la Delegació del MxS al míting contra els acomiadaments a París el passat dia 16 de Maig

11.000 a tot l'estat, ja hem arribat als 4 milions de desocupats.

Aquesta crisi provocada pels especuladors i els banquers, ataca directament l'existència de la mateixa classe treballadora. Com a vosaltres, havíem plantejat la necessitat d'aturar aquesta sangria.

No és una utopia, es tracta d'ells o nosaltres i som conscients que només nosaltres, els treballadors i els joves podem donar una solució satisfactòria per a la humanitat.

Zapatero, president del govern i secretari del gran partit que es reclama dels treballadors, El PSOE, ha de prendre totes les mesures necessàries per prohibir els acomiadaments.

Per a això ha de trencar amb els dictats de la UE, l'FMI, d'EUA, és a dir les

Agrair la invitació de poder estar amb vosaltres en aquest acte.

Més de 3.000 treballadors són acomiadats a Catalunya diàriament, al voltant de

directrius del capital.

Aquesta és la campanya que estem organitzant, Ens plantejem la urgent necessitat d'agrupar a tots els treballadors i treballadores que amb independència de la seva filiació política o sindical combatin pel més urgent, el manteniment de tots els llocs de treball.

Exigim que els nostres sindicats representin els nostres interessos i no els que ens neguen els nostres drets i convenis.

Exigim als nostres sindicats que es neguen a participar en cap pacte nacional, en cap reforma laboral, en cap ERO. No estan en aquestes taules on han d'estar, han d'estar a les de la defensa dels llocs de treball, dels nostres convenis, dels nostres salaris. Zapatero només proposa mesures favorables a empresaris i subsidis. No volem mesures de caritat, som treballadors.

Són altres les mesures que s'han de prendre.

Devolució dels milions lliurats gratuïtament a banquers i especuladors. Prohibició dels acomiadaments!

Nacionalització de la banca i els sectors estratègics!.

SEAT - VW

Mantenir l'ocupació és essencial.

Mantenir-lo en el sector de l'automòbil, del que depenen moltes altres ocupacions, és vital. Cedir al xantatge de la multinacional WW, no és correcte.

Que paguem entre tots els sous dels 1.700 de SEAT Martorell i que ells es rebaixin el sou, no és el més just.

Un poc d'història: SEAT, era i és, una empresa clau en l'economia de l'estat i en particular a Catalunya.

SEAT, era una empresa estatal (nacionalitzada en expressió actual), molt important, rendible, amb un gran potencial de marca, un important potencial productiu, tecnològic (palès de l'Eivissa i moltes altres) i amb la més important xarxa comercial de l'estat.

Us acordeu de quan calia privatitzar-lo tot, perquè el privat era més eficient!: SEAT, telefònica, elèctriques, Caixa Postal, Banc Exterior d'Espanya i la resta de la Banca Oficial, aigua, etc. etc. etc.

SEAT la van privatitzar i a més la van regalar a les multinacionals de l'automòbil, cobrint a aquestes d'incentius

i "ajudes".

El seu compromís, mantenir la marca, la producció i l'ocupació.

La pregunta és: Havia altra sortida que cedir al xantatge de la multinacional de la liquidació dels llocs de treball? Sincerament creiem, que la falsa alternativa de rebaixa de salaris i ajudes milionàries o la liquidació dels 1.700 llocs de treball, es correspon als interessos de la multinacional, però no als interessos del país ni dels treballadors.

Si VW no pot o no vol mantenir el seu compromís d'ocupació, aquesta plantejat retornar la SEAT altra vegada a l'estat, per descomptat, amb compensacions per l'ús de les patents, amb devolució de les ajudes i incentius i de tota la xarxa comercial.

És tan senzill com tornar a nacionalitzar-la i no donar centenars de milions d'euros de tots, a fons perdut, a una multinacional que s'ha folrat amb SEAT tots aquests anys.

Segons els nostres comptes, les ajudes compromeses per les diferents administracions, pagarian els salaris i els costos socials dels 1.700 treballadors per més d'un any.

Devolució al caràcter públic dels serveis privatitzats, en particular la sanitat i l'educació!

Aquesta és la campanya que desenvolupem en tots els pobles d'Espanya. Busquem adhesions dels treballadors per a que Zapatero governi a favor nostre i prohibeixi els acomiadaments. Busquem pronunciaments de sindicalistes, seccions sindicals, de centres de treball en aquest sentit.

Organitzem per a finals de juny una trobada estatal per agrupar i organitzar forces al voltant d'aquesta campanya. Estem aquí perquè aquesta concentració, la seva campanya és un estímul fonamental.

És necessària la unitat dels treballadors d'Europa, per enderrocar els plans del Capital, aquesta unitat és l'expressió del veritable combat per la unió lliure de les nacions i pobles d'Europa.||

Corresponsal

No es pot pretendre presentar pels sindicats, com un model de gestió eficient (ningú menysprea els llocs de treball "salvats" i el sacrifici dels treballadors congelant el seu salari), el que pura i simplement és l'acompanyament al xantatge de la multinacional.

Entenem que aquesta concessió, obre la via a nous xantatges en SEAT i en les altres empreses, "amb tota la raó de la sinrazón", com ja està ocorrent.

Prou de concessions i xantatges! Renacionalicemos tot el que va ser privatitzat!

Basta d'ajudes als banquers i especuladors, **que Zapatero prohibeixi els acomiadaments** i com mesura de salut publica nacionalice la Banca, sense compensació, i dicti mesures precises a les Caixes d'Estalvi, prohibint la inversions especulatives i per a fomentar el crèdit, amb condicions no abusives, en particular als quals mes ho necessiten i al teixit productiu i si cal les intervingui.||

Escrit per Josep